

talla': «satisfaré a ma honor en la batala per vós requesta, tant e tan amplament com cavaller *request*» (*Lletres de batalla*, NCl. I, p. 156); format amb el part. pass. de *requerir*.

Requesta 'demanda, instància' [Pere Cerim., *Cròn.*, *AlcM*]; *a requesta de 'a petició de'*: Llull ens diu que va fer el *Libre de l'orde de cavalleria «a requesta d'un cortès escuder»* (*Obres essenc.*, Ed. Selecta, I, 534b); 1470 «[als clauaris] sie feyta real executió, *a requesta dels cònsols, de la quantitat que ls serà demanada*» (*BABL XI*, 287); *requesta de batalla o requesta* [1400, *Lletr. de bat.*, NCl. I, 150, 151 etc.; 1435 «Pus nostra *requesta* no havets volgut acceptar --- vos notificam que de aquests affers d'ací anant no parlem més», ib. II, 210]; *a tota requesta 'amb tota sollicitud'*: «vós voldrets combatre a tota vostra *requesta*, axí com dit havets» (ib. I, 153); «yo, en nom de nostre senyor Déu ---, *a tota ma requesta*, seré content combatre-us a ultrança» (carta de J. Martorell, en l'ed. de Riquer del *Tirant*, p. 52); *fer requesta 'declaració amorosa'*: «Lavors la princesa entès la *requesta* que Tirant li havia feta» (ed. Ag. II, 266); *tenir requesta 'ser molt sollicitar'* [fi S. xv, *Proc. Olives*, 1483; Lab. 1839]; molt usat avui en frases com «Aquesta noia té molta *requesta*» («té molts pretendents»), o «el peix va avui a bon preu i té molta *requesta*» (*AlcM*), i notem a més el refrany que diu «Val més *requesta* que bona mercaderia» (recollit a Segarra i Urgell); *a mitja requesta 'a la meitat d'un afer', 'sense concloure'* [*Rond. de Rond.*, Val. 1776, 51; Escrig, 1851; a la zona Enguera-Anna de Val. hom diu «m'he quedau a mita *requesta*»: m'han donat la meitat del que esperava]; *persona de mitja requesta 'persona de poca importància'* (Men.), segons *AlcM* s'hi diu també de 'hermafrodita o pederasta'.

Requestar 'requerir, instar' [c. 1460, *Spill*, 4942; «una uil osta, / royn, d'posta / a puteria, / lauòs tenia / en sa posada / vna berguada / de pelegrins, / vells e fadrins. / Hu li'n altà / he *requestà* / li fes plaer: / no-u volgué fer» (ib., 3292), on significa «va sollicitar amor», format de *requesta*.

Requestalles, ant. 'cerimònia de demanar la mà d'una noia': en la forma de *requestayes* o la variant *requestayes* apareix diverses vegades en lleis sumptuàries de Mall., 1384: «per sposayes ne per affermaylles ni per nocés ni per alcuna solepnitat qui's fassa per rahó de matrimoni o de *requestaies*, no gos ---» (citat pel DAG, de BSAL II, 198), «--- per raó de matrimoni o de *raquestayes* no gos empaliar ... lo dia de *requestayes* no gos haver a taula més de sis persones» (ib.); un cop més amb grafia idèntica en 1420, doc. de Mall. (BSAL II, 222b). Figura, endemés, en la forma de *reg<u>iscayes* en les ordinacions de Sant Celoni de 1370: «tot molton, e porch, e bou, e vadell, e vadella --- qui sia mort en carniceria, e --- sia dat, seruit, e escorxat, per nocés, e per *reg<u>iscayes*, o per conuit, o per mundaris, o per caminants --- pach la imposició» (*BABL XII*, 145);²⁷ cf. fr. mj. *request* en escrit de 1408: «En laquelle ville de Vailly se fesoit et tenoit le *request* des nocés de Gile Po-

chart» (God.), amb el sentit interpretat com «festin du jour ou du lendemain des nocés». *AlcM* veu una continuació de l'ant. *requestalles* en el mot mall. *řəkəs-tářas* 'residus de menjar; allò que queda sense consumir en una menjada' (usat a Vilaf. de Bonany) i 'residu de pasta que queden dins la pastera després de fer els pans' (recollit a Artà) i amb el men. *regastalles* 'residus', però veg. ara aquí *REGASTALLES*.

+*Requestó*, com a sinònim de *requesta (de batalla)* figura en una carta de 1329 de Ramon de Melany, ambaixador a la cort de França, al rey Alfons IV: «un gagge de batayla qui s'i feu de dos fils de cavalers, la un a caval e l'altre a peu --- e feren quatre *requestons* e a la quarta *requestó* lo senyor rey de Fransa demanà a tots <c>els qui érem al cadafalc ab él quèns paria» (*BABL II*, 201); sembla ser un derivat en -STIONE; cf. fr. mj. *requestison* «le fait d'être requis».

Requisició 'requeriment' [1272; *Consolat*], 'acció de requisar' (*DFa.*). *Requisit*, -da, adj. ant. [a. 1560 «--- qualitats *requisites* ---», 1636 «--- les diligències *requisides* ---»]; *requisit*, m. 'condició necessària', 'plat delicat, exquisit' [Belv. 1805], del ll. *requisitus*, part. pass. de *requirere*; *requisitori*, -dria [1369].

Requisa 'requisició' [1569 «ab cert edicte o pragmàtica que donà, manant fer *requisa* de tots los cavalls y cavallerias de la terra, fixant regles sobre son comerç y valuació en compras y vendas» (*Man. Arçits V*, 224)], sembla ser formació sobre *requisició* segons el model de *conversa/conversació*, *reserva/reservació*, *posa/posició* etc. *Requisar*.

¹ Totes dues formes d'infinitiu eren freqüents: *querre* en Llull, *Cant de Ramon* («matí ané *querre* perdó»), en *Doctr. Puer.*, cap. 19; *querir* en *Llibre de Merav. I*, 64, en el *Llibre de Tres* (*AlcM*); JMarch, *Dicc. rims*, duu *querre* i *conquerre*, § 874, i *queri* com a forma del pret. que suposa *querir*. Al costat d'aquestes formes apareix algun cop *querer*: *quarer* en Reixac, *Questa*, 111, cap. 94, però *carir* 34; Ll. d'Aversó inclou *querre*, § 816.1, *querer* 1478.6, i *queri* 1116.1. En occità antic també es donaven *querre*, *querer* i *querir* (PDPF), algun cop *quezir*. Notem les formes verbals: Ind. Pres. 1 *quir* (doc. de 1310); *Amic e Melis*, NCl., 133; doc. 1250 (Pujol, 15.50); 2 *quers*, *VidesR*, P4v2; 3 *quer*, *Hom. d'Org.*, 2r19; *quer* (*Consol.*, cap. 261); 4 *querim*, Serra-Amer, *Gèn.*, 103; 5 *querits*, doc. 1264; 6 *queren*, *VidesR*, P181r2. Pret. 3 *quis*, *Hom. d'Org.*, 4r20; *querec* *VidesR*, P168r1; 6 *queregren*, *VidesR*, 8v2; també *enquerec* d'*enquerir*, 45v1; Subj. imp. 6 *quereguessen*, 10v2; Imperf. 3 *queria*, *Hom. d'Org.*, 3v23; Llull, *Merav.* III, 83; 4 *queriem* Jaume I, *Cròn.*, cap. 441; 6 *querien*, ib., cap. 168; Fut. 2 *queràs* Llull, *Merav.*, 3 *querrà* doc. S. XIV (*BABL XI*, 306), 5 *querrrets* Jacob Xal., NCl., 57.10; Cond. 5 *querriets* Set Savis, 2715; Subj. Pres. 3 *quirà*, *VidesR*, 8v2; doc. 1301; Part. pres. *queren* <t>, Jaume I, *Cròn.*, cap. 468; Part. pass. *quest*: «Blanquerna --- hac *quest* perdó de la dolor que sostenien per ell» (I, 90.16). —² Sembla tenir aquest significat ja en el doc. de 1250 del Cardener: «--- respós